

Temps i temps

Temps i temps passat...
Camí desolat
que ens acompanyes.
Negra i llarga nit
amb l'eco d'un crit
a les muntanyes.

He de viure aquí,
lligat al camí
de la meva terra,
amb la seva sort,
la seva dissort,
fins fer-me desferra.

Temps i temps... Deixant
de ser aquell infant
que amb tu jugava,
fins que els meus sentits
van dir-me, amb neguits,
que t'estimava.

I ara, amb tu al costat,
amor de veritat,
companya dels dies,
oblidant records,
segueixo amb l'esforç
i espero alegries.

Temps i temps seguint,
vivint i morint
plens de preguntes,
amb la cara al vent,
la sang nova ardent
i les mans juntes.

I no em sap pas greu,
així, vora teu,
cremar tanta vida,
si és que amb aquest foc
alcem altre cop
la terra adormida.

Temps i temps passat...
Camí desolat
que ens acompanyes.
Negra i llarga nit
amb l'eco d'un crit
a les muntanyes.